

«Յիշամք թե խէրն կենտանին,  
Մարութայ բանձը Աստուածածին.  
Խաչն պատարագին վեր աջ թելին:

Քաշեց թուրն կեծակին, զարկաւ կտրեց ճօպանախան զըն-  
ծին<sup>1</sup>, կտորներն թռան գնացին էն տեղ էլած ասքրներ տալի  
սաղազ արին:

100. Տաւիթն ասաց. «Մէլիք. տէօրիս թրով պիտի կռվենք. մէկ  
զմէկու իրեք թուր պիտի զարնենք»: Մէլիքն խաւնեցաւ ինոր  
խօսքին ու տաշ<sup>2</sup> ինքն զարկեց Տաւիթին. իրեք առպն էլ պօշ  
գնաց: Յետոյ Տաւիթ ասաց. «Մարէ, իրեք տոպից մէկն Աստ-  
ծու խաթրին կուտամ, մէկն քրոյ խաթրին, մէկ խնայ կզարնեմ  
քրոյ լածուն»: Ասաց ու զարկաւ, մէլիքն մէջքէն էրկու կտոր  
արաց, տարաւ խորեց:

101. Էկաւ ինոր փաշէք, ասքարներ, ինչ որ մնացեր էր, կանչեց  
ուր մօտ: Մէլիքի Խօսրով աղէն էլ բերեց, ինքն ուր ձեռքով  
թուրն կապեց, արաց թագաւոր. փաշէք ասքրներ խլղաթեց,  
ուրենց տեղեր ճամխեց. ինքն էլ ուր երկիր գնաց: Էս փաշէք  
ու ասքրներ, որ ցրվեցան չորս կողմ աշխրին, Տաւիթ արած  
կարճութեն և Խօսրովին թագաւոր անելն ամէն տեղ պատ-  
մեցին:

## Ժ.

102. Ձէն գնաց ինկեաւ Կապրտ Կողայ թագաւորի ականճ:  
Թագաւորն էլաւ 40 ջուխտ աշրղ ճուխտ ճուխտ ճամխեց երկրէ  
երկիր, որ կարիճ Տաւիթ անուոր մարտեր ժողվեն բերեն տեսնայ,  
թէ որ մէկն ի էն կարիճ Տաւիթ, որ ուր ախջիկ՝ Խանտիւթ  
խանըմ ապ ինոր կնիկ. 39 ջուխտ աշղներ մէյմէկ Տաւիթ կըն-  
տան բերին. մնաց մէկ ջուխտ, որ գնացեր են Սասնայ քեա-  
ղաք Խանտիւթ խանըմի գովատանք անելու:

103. Էրկու աշղներ գնացին Սասուն Ձէնով Յովանի տուն, ասին.  
«Մեզիկ Կապրտ Կողայ թագաւոր ճամխեց ի որ ինոր ախջիկ  
Խանտիւթ խանմի գովատանք անենք կարիճ Տաւիթին և խա-  
ւընցուցենք, որ ուր կնիկ առնե»: — Ասաց. Տաւիթն կէօես եմ.  
Ինչ որ կասէք իմ առջև տուէք: Ինոնք էլ ուրեց չընկիւռներ<sup>3</sup>  
առին նոտան, ասին:

«Օրհնեալ բարերար Աստուած, խնամք շատ էր մեծ թագա-  
ւորուն,

1 Շղթայ: 2 Առաջ, նախ: 3 Սաղեր: